

พระราชบัญญัติ กู้เงินในประเทศ พุทธศักราช 2489

อานันทมหิดล

ตราไว้ ณ วันที่ 5 เมษายน พุทธศักราช 2489

เป็นปีที่ 14 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกู้เงินในประเทศเพื่อการใช้จ่ายในราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ กู้เงินในประเทศ พุทธศักราช 2489"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงิน โดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง เป็นจำนวนไม่เกินสองร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายในราชการ

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ปรีดี พนมยงค์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ กู้เงินในประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2489

มาตรา 3 ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินในประเทศ โดยวิธีออกตั๋วเงินคลังและหรือพันธบัตรและหรือตราสารอย่างอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ตามที่ต้องการ เป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นไม่เกินห้าร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายในราชการ

มาตรา 4 การกู้เงินโดยวิธีออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น ๆ นั้นให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี และให้ไถ่ถอนคืนเงินภายในสิบปี

มาตรา 5 รายจ่ายในการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนคืนเงินกู้คืนให้จ่ายจากเงินคลัง หรือจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้กล่าว โดยเฉพาะกฎกระทรวงอาจกำหนดข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชนิด ชนิดราคา และลักษณะแห่งพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น ๆ

(ข) ราคาและวิธีการออกพันธบัตรและตราสารอย่างอื่น ๆ

- (ค) วิธีการชำระดอกเบี้ยและได้ถอนคืนเงินตามพันธบัตรและตราสารอย่างอื่น ๆ
- (ง) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการเงินกู้ตามพระราชบัญญัตินี้
- ⁽¹⁾ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้